

Alexandro P

Blikvanger met bravoure

In 2005 trok tijdens de KWPN Paardendagen een Gelders veulen alle ogen naar zich toe. Hij danste door de baan en werd overtuigend kampioen. Drie jaar later verscheen deze Antonio P opnieuw in de ring, tijdens de KWPN Hengstenkeuring in 's-Hertogenbosch. Hij werd aangewezen, doorstond vervolgens met glans het verrichtingsonderzoek en werd goedgekeurd met hoge cijfers. Sindsdien is deze inmiddels tot Alexandro P omgedoopte hengst niet meer weg te denken uit de Gelderse fokkerij, want zijn veulens domineren met verve iedere keuring van dit type paard.

Zijn eerste nakomelingen werden geboren in 2009, tien daarvan mochten op uitnodiging naar de Nationale Veulenkeuring. Dochter Elvirma draafde daar als een ware ballerina naar het kampioenslint en de toon was gezet. Een jaar later was op dezelfde locatie het felbegeerde lint voor dochter Florance. In 2011 ging in Ermelo zoon Gracicus aan kop en afgelopen editie kwam de jury lyrische bewoordingen tekort voor hengstveulen Henkie. Bij de driejarige merries liep in de finale op de NMK van Alexandro P dit jaar dochter Eva mee. Als veulen mocht ze eveneens naar Ermelo en eindigde als vijfde toen, dezelfde klasse-

ring behaalde ze nu. De veulens van Alexandro P vallen stuk voor stuk op door hun front en fraaie halsvorm en natuurlijk door hun geweldige manier van bewegen, met veel expressie en kracht. Dat hebben ze zeker van geen vreemde, want volgens Ferdinand Peters liet Alexandro P dat zien vanaf het moment dat hij kon lopen. "Ik deed Alexandro voor de eerste keer naar buiten. Sommige veulens zijn dan nog wat voorzichtig, maar hij draafde meteen aan, liet zijn achterhand zakken en kwam aan de voorkant omhoog. Ik weet nu nog hoe verbaasd ik was en hoe bijzonder ik hem toen al vond!"

Paradepaard

De P achter Alexandro staat voor Peters, de achternaam van zijn fokkers, vader Herman en zoon Ferdinand uit het Gelderse Stokkum. Drie jaar geleden overleed Herman, maar Ferdinand en zijn beide zussen Astrid en Margret hebben het stokje van hun vader helemaal overgenomen en fokken jaarlijks uit hun Gelderse merries enkele kwaliteitsvolle veulens. De P staat ook voor paradepaard, dit blijft Itilde, de moeder van Alexandro P. Deze in 1990 geboren keur preferente dochter van Satelliet werd in menig keuringsverslag met superlatieven vermeld. Toen ze als driejarige UTV-kampioene werd, beschreef de jury haar als "een sterk gebouwde merrie met een schitterende kap en indrukwekkende bewegingen". Een jaar later werd ze in Utrecht nogmaals kampioen. Ferdinand: "Als vierjarige heb ik haar zelf voorgebracht op de UTV. In de ring lag heel los zand. Dat liep heel zwaar en toen wilden de juryleden ook nog een extra rondje zien. Ik wilde me niet laten kennen, maar had het moeilijk. Itilde gaf er niks om, die draafde eroverheen en ik zag af en toe een voorbeen langs komen. Ze liet altijd graag het beste van zichzelf zien en die eigenschap heeft ze doorgegeven aan bijna al haar nakomelingen en zeker ook aan Alexandro." Margret: "Ik kijk 's avonds regelmatig naar de verschillende filmpjes van Alexandro op YouTube, dan zie ik hem lopen en zijn best doen en daar geniet ik iedere keer weer enorm van!"

Alexandro P is een optelsom van goede genen en een echte kampioenenmaker.

Jacob Melissen

Al drie jaar op rij levert Alexandro P bij de Gelderse veulens de nationaal kampioen, dit jaar was dit Henkie.

Jacob Melissen

Bloedmooie Hanna-Amanda moest het qua draven afleggen tegen bewegingswonder Henkie, maar pakte in Ermelo wel de reservetitel.

Na haar keuringssuccessen maakte Itilde tijdens de IBOP haar verwachtingen meer dan waar, want een score van AA97 mag best bijzonder worden genoemd. Voor stap, draf, temperament en karakter behaalde ze vlot negens. Na een vruchtbaar leven is ze ook als tweeëntwintigjarige nog een indrukwekkende verschijning en beweegt nog steeds op de goede manier; opwaarts en van de grond af. Itilde benaderde in de ogen van Herman heel dicht het ideale Gelderse paard: een eerlijk karakter “je moet er bij in de stal kunnen slapen, maar als je ze nodig hebt dan moeten ze er zijn”, goede bewegingen “als een paard niet kan bewegen, ben je er gauw op uitgekeken” en veel uitstraling “naar een paard dat zijn kop laat hangen, kijkt niemand om!” Ferdinand: “Mijn vader kocht in 1973 een veulen van Hoogheid, Othilde. Ze kwam uit een hele goede stam. Haar moeder was de Waldo-dochter Hilda en haar halfzus Matilde was weer de moeder van onder meer Sebastiaan. Dit tuigpaard is met Trudy Opgenoort tien jaar lang Nederlands kampioen Damesklasse geweest. Othilde groeide bij ons niet zo hard en mijn vader was bang dat ze te klein bleef en verkocht haar weer. Een paar jaar later gingen we een keer bij haar kijken en toen bleek ze uitgegroeid te zijn tot 1.68m. Othilde was gewoon een laatbloeiër en dat zie ik in onze stam ook nu nog regelmatig terug. We hebben zelden echte kleintjes, maar soms hebben ze gewoon iets langer de tijd nodig. Vanwege allerlei omstandigheden heeft mijn vader een paar jaar geen paard

gehad, maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan, want toen wij als kinderen met onze moeder een paar dagen op vakantie waren in Den Haag, kocht mijn vader Othilde’s laatste dochter, een preferente stermerrie van Uriant, Fitilde. Weliswaar tegen de zin van mijn moeder, maar het was een goede zet, want Fitilde heeft ons veel goeds gebracht. Haar eerste veulen was Itilde en haar laatste veulen was Itilde’s volle zus, Nitilde en dat is ook nog een van onze fokmerries. Uit Itilde hebben we vijftien veulens gefokt, onder meer een tweede bezichtingshengst, de Zichemzoon Michael en diens volle zus, de elitemerrie Otilde. Daarnaast hebben we drie keer Negro gebruikt, die hengst is nu heel actueel, maar mijn vader was al een echte fan van hem toen hij nog relatief onbekend was. Een dochter van Negro is stermerrie Tessa-Tilde. Zij is in de ogen van mijn zussen en mij het prototype van een modern Gelders paard; eerlijk in de omgang, langgelijnd, heel goed bewegen en fors zonder grof te zijn. Daarnaast hebben we ook nog enkele volle zussen van Alexandro op stal: Zarra Tilde, Barones-Tilde en Evita-Tilde. Volle zussen, de elitemerrie Claar-Tilde en de nationaal kampioene Pam Tilde zijn verkocht.” De laatste is in het Gelderse wereldje een hele bekende naam. Zij werd als veulen al kampioen en in 2000 prolongeerde ze haar succes door dagkampioen te worden in Hengelo. In 2002 herhaalde ze dit staaltje en knoopte er in Ermelo tijdens de Nationale Merriekeuring ook nog de landelijke titel aan vast. Deze keur

sportmerrie boekte niet alleen veel succes in de keuringsring, maar ook op dressuurwedstrijden. Ze is een paar jaar geleden door de complicaties van een vervelend ongeluk tijdens een wedstrijd overleden, heel jammer, niet alleen voor haar eigenaar, maar zeker ook voor Herman waarvoor zij heel speciaal was. Ook Astrid bewaart goede herinneringen aan deze blikvanger. “Pam Tilde was in de omgang heel braaf. Een meisje in de buurt heeft haar zadelmak gemaakt en toen we haar

Alexandro P

Eva is van de eerste jaargang van Alexandro P. Als veulen eindigde ze in de finale van de NMK als vijfde en dit deed ze als driejarige opnieuw.

Hengstveulen Gracius danste vorig jaar tijdens de Nationale Dag van het Gelders Paard in Hengelo naar de kampioenstitel en was vervolgens onverslaanbaar op de NMK 2011.

daar konden ophalen, ben ik de tien kilometer gewoon op haar rug over de weg heen naar huis gestapt. Eigenlijk leverde Itildes nakomelingen geen van allen problemen op met het zadelmak maken of in het werk.” Margret vult aan: “Itilde was na haar IBOP eigenlijk nooit meer ingespannen. Voordat mijn vader overleed, had hij te kennen gegeven dat hij op een platte wagen naar de begraafplaats wilde worden gereden. Hij kon toen kiezen voor Alexandro voor de wagen of Itilde en hij koos voor de laatste, dat paard betekende zoveel voor hem. Itilde was toen hoogdrachtig. Jos Peters heeft een dag voor de begrafenis haar toch even voor de wagen gezet en het was alsof ze nooit anders had gedaan. Op de dag van de begrafenis vervulde ze braaf haar plicht en drie dagen later werd Evita-Tilde

geboren.” Een paar maanden na het overlijden van Herman Peters werd Itilde in Hengelo gehuldigd als Paard van het Jaar. Afgelopen voorjaar kreeg ze een fraai hengstveulen van Charmeur, een veulen met een duidelijk Gelderse opdruk. Het is het laatste veulen voor deze vosmerrie, die nu van haar pensioen mag gaan genieten.

Optelsom

Alexandro P is een optelsom van goede genen. Hij heeft niet alleen een goede moeder, maar ook zijn vader, de preferente Koss heeft zijn sporen zowel in de sport als in de fokkerij al meer dan verdiend. Deze inmiddels twintigjarige bruine hengst is geboren in het Gelderse Hengelo op stal bij Karel van Leijden. Zijn grootmoeder is de preferente keurmerrie Nannie (v.Apollo).

Zij is de moeder van de KWPN-goedgekeurde Gelderse Bonaire (v.Commandant). Naast Bonaire schonk Nannie tevens het leven aan zes keurmerries, daaronder de UTV-kampioene Erona (v.Goudsmid) en dit is op haar beurt de moeder van Koss. Zijn vader is El Corona (Amor x Doruto). Deze hengst verongelukte op jonge leeftijd, maar niet voordat hij een aantal opvallende nakomelingen had verwekt. Ondermeer het internationale dressuurpaard Jardhu. Deze merrie werd door Gerd Reuter in de Grand Prix uitgebracht. Zoon Korona won in 1999 de zilveren medaille tijdens de Pan American Games. Ook Dequan, Just Fritz, Kadans, Kanta, Karouan T, Kilimanjaro en Kwadruto verdienden hun sporen in de zwaardere dressuur. Naast Koss is van El Corona nog één zoon beschikbaar voor de KWPN-

Diesel

Aris van Manen is vanaf het begin de hengstenhouder van Alexandro P. Hij stelt hem op grote evenementen regelmatig en met zichtbaar plezier ingespannen voor. De bekende amazone Sarah van Fessem deed dat onder het zadel. Zij heeft Alexandro onder het zadel gereden vanaf dat hij vier jaar was: “Ik heb met hem meegedaan aan de FSP en de Hengstencompetitie en als vijfjarige aan de Pavo Cup. Daar eindigde hij bij de beste vijftwintig en mocht meedoen aan de WK-selecties. Dat bleek toch te lastig te combineren met de dekdienst, dus daar hebben we van afgezien. Wat het rijden betreft, noemde ik Alexandro altijd ‘een diesel’, het duurde even voordat hij op gang kwam, maar als hij eenmaal goed los was, deed hij helemaal niets onder voor willekeurig welk rijpaard dan ook. Appuyeren kon hij als de beste zijn aanleuning was ook heel fijn en licht! Hij is natuurlijk wel een stoere hengst en daardoor zet hij snel zijn front er op en maakte zich, als ik er net op zat, wel eens een beetje sterk, maar dat gebruikte hij nooit echt tegen me. Ik ben zelf niet zo groot, maar als hij brutaal werd, hoefde ik maar één keer tegen hem te roepen en hij was weer braaf. We hebben hem dan ook nooit hoeven longeren, voordat ik er op een of ander evenement opstapte. Op stal en in de omgang, Alexandro heeft echt een super karakter. Hij is net een beetje nuchterder dan het gemiddelde dressuurpaard, altijd ongecompliceerd van gedrag en beheersbaar. Die eigenschappen horen waarschijnlijk bij zijn Gelderse achtergrond. Ik heb in ieder geval met heel veel plezier op hem gereden!”

Koss heeft zijn sporen in zowel de sport als fokkerij al ruimschoots verdiend, zoon Alexandro P lijkt opvallend makkelijk in zijn voetsporen te treden.

fokkerij. Deze Broere Montecristo presteerde op Grand Prix-niveau met Kirsten Beckers in het zadel.

Niet onderdoen

Ferdinand: "Als ik kijk naar de veulens van Alexandro vind ik dat ze qua beweging zeker niet onderdoen voor de dressuurveulens. Dit jaar werden de Gelderse veulens in Ermelo meteen na de dressuurveulens gekeurd en ik heb ook uit die hoek veel enthousiaste reacties gehoord over de veulens van Alexandro. Voor Henkie deed werkelijk iedereen de handen op elkaar. Vanwege het dekseizoen hebben we even rustig aan gedaan voor wat betreft de sport met Alexandro, maar het is de bedoeling dat hij dit najaar wordt voorgesteld in de klasse Z. Hij moet er dan wel helemaal klaar voor zijn, want ik wil dat de mensen omkijken als ze hem zien en zich afvragen, 'wat is dat voor een paard?' Toen hij voor het eerst tevoorschijn kwam op de veulenkeuring vielen er al monden open, dat gebeurde weer tijdens de hengstenkeuring en dat moet nu toch nog een keer lukken. Alexandro staat op stal bij Aris van Manen. In het verleden werd een Gelders paard gedekt door een warmbloed, maar Aris draait het nu regelmatig om, want hij heeft verschillende nakomelingen van Alexandro uit rijpaardmerries en die kunnen zonder uitzondering apart goed lopen. De Amerikaan Scot Tolman heeft geprobeerd Alexandro als veulen van ons te kopen. Maar mijn vader droomde ervan om ooit

een goedgekeurde hengst te fokken en op naam te hebben, dus toen Alexandro als veulen kampioen werd in Ermelo bedachten we, dat hij misschien de wens van mijn vader zou kunnen vervullen en besloten we om hem toch aan te houden. We hebben wel altijd contact gehouden met Scot en hij heeft ervoor gezorgd, dat het sperma van Alexandro beschikbaar kwam in Amerika. Daar zijn inmiddels zijn eerste veulens geboren en ook in Australië. Scot is wel eens bij ons in Stokkum geweest. Hij ging dan samen met mijn vader, die geen woord Engels sprak, paarden kijken. Mijn vader liet ze draven en glunderde dan: 'Beste peerden, hè?' Waarop Scott dan weer enthousiast knikte, dat soort paardentaal is blijkbaar universeel!"

Verrichting en vererving

De 1.68m metende bruine hengst deed in 2008 mee aan het verrichtingsonderzoek. Hij was op stal rustig en betrouwbaar. Onder het zadel toonde hij zich werklustig en liet zich daarbij goed bewerken. Hij stapte ruim en zuiver, toonde een krachtige en ruime met een expressief gebruik van het voorbeen en een goede zelfhouding. De galop was actief en gedragen, waarbij ook de ruimte en de balans positief opvielen. Als dressuurpaard gaf Alexandro P zijn ruiter een goed gevoel en leek over veel aanleg te beschikken. Een Gelderse hengst wordt uiteraard ook getest op zijn veelzijdigheid. Ook als springpaard toonde hij aanleg, leek over veel vermogen te beschikken, was voorzichtig en gaf zijn

ruiter een goed gevoel. In het aangespannen werk toonde de hengst zich betrouwbaar en looplustig en zowel qua beweging als in houding was het een opvallende verschijning. Het was dan ook niet verwonderlijk dat Alexandro P slaagde met hoge cijfers voor zijn verrichting. In 2009 werd zijn eerste collectie veulens geboren. Een uniforme groep, voldoende tot goed ontwikkelde Gelderse veulens, die ruim voldoende in het rechthoeksmodel stonden en daarbij veel ras en uitstraling toonden. In de draf werd veel balans, souplesse en houding getoond, waarbij ook de zeer goede beentechniek en de dito schoudevrijheid opvielen. In de krachtige galop bleken de veulens over voldoende ruimte en souplesse te beschikken. Arie Hamoen, voorzitter van de Hengstenkeuringscommissie: "De fokwaarden voor deze hengst hebben nog een lage betrouwbaarheid, 46%. De cijfers van zijn index zijn voornamelijk gebaseerd op waarnemingen aan de hengst zelf en prestaties van familieleden. Zijn oudste nakomelingen zijn nu pas drie jaar en zijn dus nog weinig invloed op de betrouwbaarheid. Naar aanleiding van de veulenrapportage en de veulens op de keuringen kunnen we wel stellen dat Alexandro P een opwaartse bouw kan meegeven aan zijn nakomelingen en het drafmechanisme kan verbeteren. Qua maat scoort hij vooralsnog gemiddeld. Alexandro P lijkt het beste te passen op merries die zelf geen recht kruis of strakke rug hebben en evenmin te hoge verzenen."

Gemma Jansen

Itilde heeft een geweldig karakter en is voor haar leeftijd nog in prima conditie. Hier wordt ze geflankeerd door Margret en Astrid Peters.

Jacob Melissen

De volle zus van Alexandro P, Pam Tilde vergaarde meerdere kampioentitels en was een echte bewegingsgigant. Er is geen gerenommeerde Gelderse fokker, die haar niet meer op het netvlies heeft staan!